

Mirkóczki Ádám
országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatal

Regisztrációs szám: K/4495

Értkezett: 2011 OKT 16.

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 91. § (1) bekezdése alapján kérdést kívánok benyújtani a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Mi lesz a mikófalvi vasúti közlekedéssel?”

címmel.

A kérdésre írásbeli választ kérek.

Tisztelt Miniszter Úr!

Mikófalván 1982 októberében máig vitatott körülmények között szüntették meg a vasúti közlekedést. A falu lakói az akkori eseményt anélkül, hogy ismerték volna a törvényeket és jogszabályokat, törvénytelennek tartják a mai napig. Közel három évtized elmúltával sem lehet találni olyan embert a faluban, aki ezzel ellentétes véleményen volna!

Az önállóságától 1972-ben megfosztott falura ismeretlenek előre megfontolt, aljas szándékkal „rászervezték” vasútja felszámolását. A helyieknek csak egy bűne volt, a falu akkori vezetőinek hazug – de számukra kedvező – ígéreteit hitték el, s a baljós előjelek apró mozaikdarabjait nem voltak képesek összerakni. Nem volt hihető még a felszámolás előtti héten sem az, hogy épp azt a falut zárják ki a vasúti közlekedésből, ahol a vonal legtöbb utasa száll föl a vonatra. Csak a nagy hirtelen felszedett vasút láttán állt össze teljes képpé a sok balsejtelmű előzmény: az a rendszer a lehető legnagyobb ütöt a falun, a legérzékenyebb ponton, jó előre eltervezett fondorlattal. A vasúti pálya elbontásával pedig azt üzenték a falunak: bárhová is fordultok, innen már nincs visszaút!

Néhai idősebb Kovács Kázmér már akkor sem tudta lenyelni ezt a békát, s egyszerű mikófalvi polgárként azonnal minden lehetséges fórumot megkeresett a törvénytelen felszámolás kapcsán, de mindig beleütközött abba a válaszbba, hogy miért nem a felszámolás előtt lépett? Ezzel pedig az ördögi kör betárult, mígnem 1985-ben az akkor frissen megválasztott országgyűlési képviselő is vizsgálta az ügyet, s arra a következtetésre jutott, amit a mikófalvi nép is vall a mai napig: a vasút felszámolása nem volt törvényes!

A rendszerváltást követően – érdekes módon – minden kezdeményezést ez ügyben azzal utasítottak el a felsőbb hatóságok, hogy törvénytelenység márpedig nem történt. 2002-ben egy népi kezdeményezést követő minisztériumi látogatás Mikófalván – 1100 ember

állítására ellenére – ismét ugyanarra a következtetésre jutott. Ezért azt a következtetést vonták le a helyiek, hogy rosszabb a helyzet, mint '85-ben...

2010-ben a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz fordultak a helyi polgárok, ahonnan igen meglepő és kedvező választ kaptak:

„Főnagy államtitkár titkárságával, illetve Államtitkár úrral egyeztetés alatt van egy lehetséges találkozó. Államtitkár asszony kéri, hogy tolmácsoljam, hogy szívesen meglátogatná államtitkár úrral együttes látogatás keretében Mikófalvát. Hivatalos visszajelzésünkig kérem szíves türelmét.”

-írta dr. Tóth Róbert titkárságvezető úr július 31-én a kezdeményezőknek. Mikófalván reménytüzek gyúltak a szívekben. Végre a hatalom nem elutasítja, hanem meghallgatja őket! 28 év után nagy örömmel várták, hogy az ígéret valósággá váljon. Az öröm és a bizakodás az idő teltével lassan lohadni kezdett, mert az Ön és az államtitkár asszony látogatásának időpontjáról csak nem érkezett meg az értesítés. A hetek s a hónapok pedig teltek. Ekkor az egyik kezdeményező elektronikus levéllel kereste meg a titkárságvezető urat, hogy a falu türelme már 28 éve töretlen, de hozzávetőleg mégis szeretnék tudni, mikorra számíthatnak az ígért látogatásra? Ez 2010. november 5-én történt, ám válasz nem érkezett.

Újra hónapok teltek el, vártak a mikófalviak türelemmel és egyre jobban halványuló reménnyel. 2011. július végén ismét érdeklődő levél ment dr. Tóth Róbert úr részére hasonló kérdéssel, mint az előző alkalommal. Ám a válasz megint elmaradt.

Aztán az első, reményekkel teli levél megérkezte után egy évvel az államtitkár asszonyhoz fordult Kelemen László egy kritikus hangvételű e-maillal. Arra viszont azonnal érkezett a válasz. Írt, amit írt dr. Vízkelety Mariann asszony, de azt nem volt kimondott biztatás a mikófalviak irányába.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiek ismeretében azt szeretném tudni, hogy az Önök mikófalvi látogatására tett ígéretének realizálására van-e még esély? A falu igazát ki tudják-e vizsgálni, s ha az bebizonyosodik, meg kívánja-e tenni a kormányzat a szükséges lépéseket? Mikófalván nagyon bíznak abban, hogy a vasúti töltés és a megálló épülete nem lesz örökké jelenlegi állapotában az emberi alávalóság emlékműve! Számíthat-e Mikófalva lakossága arra, hogy belátható időn belül ismét közlekedhessenek vasúton. Tekintettel arra, hogy a második Orbán-kormány prioritásként határozta meg egyes vasútvonalak újra indítását, bízom abban, hogy a mikófalviak számára megnyugtató és konkrét válasz érkezik.

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011. október 10.

Mirkóczki Ádám
Jobbik